

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

Θεσσαλονίκη, 10 Σεπτεμβρίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τη δέσμευση ότι οι αρχαιρεσίες για την εκλογή νέων διοικήσεων στα Επιμελητήρια θα πραγματοποιηθούν με την υπάρχουσα νομοθεσία τον Απρίλιο του 2017 ανέλαβε από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδας στη Θεσσαλονίκη, που πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία της ΔΕΘ, ο Γενικός Γραμματέας Εμπορίου του υπουργείου Οικονομίας Ανάπτυξης και Τουρισμού, κ. Αντώνης Παπαδεράκης. Ο κ. Παπαδεράκης επεσήμανε ότι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου δεν σκοπεύει να προβεί σε κανέναν αιφνιδιασμό και άμεσα θα δώσει σε δημόσια διαβούλευση τις προτάσεις του υπουργείου για την αναμόρφωση και την αναβάθμιση του επιμελητηριακού θεσμού. Ο κ. Παπαδεράκης επεσήμανε ακόμη ότι στις επικείμενες επιμελητηριακές εκλογές ο αριθμός των Επιμελητηρίων στην επικράτεια θα παραμείνει στα 59, ενώ οι όποιες αλλαγές συμφωνηθούν θα ισχύσουν από το 2021.

Τον εναρκτήριο χαιρετισμό στη Γ.Σ. της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων απηύθυνε η υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (Μακεδονίας-Θράκης), κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, επισημαίνοντας τη χρησιμότητα του επιμελητηριακού θεσμού αλλά και τη βούληση της κυβέρνησης για στήριξη της επιχειρηματικότητας και ιδιαίτερα της μικρομεσαίας.

Χαιρετισμό απηύθυνε επίσης και ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας, κ. Απόστολος Τζιτζικώστας, καλώντας την κυβέρνηση να προωθήσει μέτρα στήριξης της οικονομίας, της επιχειρηματικότητας και του επιμελητηριακού θεσμού.

Από την πλευρά του ο πρόεδρος της ΚΕΕ κ. Κωνσταντίνος Μίχαλος στην ομιλία του επεσήμανε:

«Για μια ακόμη χρονιά, εγκαινιάζεται η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, με την ελληνική οικονομία να βρίσκεται σε ύφεση. Αυτή τη στιγμή, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εμφανίζει μείωση του ΑΕΠ της.

Μάλιστα, σύμφωνα με τα επικαιροποιημένα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, η ελληνική οικονομία βρέθηκε το πρώτο εξάμηνο του 2016 σε βαθύτερη ύφεση, σε σχέση με τις αρχικές εκτιμήσεις.

Το ΑΕΠ της χώρας μειώθηκε σε ετήσια βάση κατά 0,9% το δεύτερο τρίμηνο του 2016, αντί 0,7% που ήταν αρχική πρόβλεψη. Όπως όλα δείχνουν, η μνημονιακή εκτίμηση για πτώση του ΑΕΠ κατά 0,3% στο σύνολο του 2016 θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να επαληθευθεί. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε μηδενισμό της ύφεσης στο β' εξάμηνο.

Ακόμα κι αν περιοριστεί, όμως, η ύφεση στο 0,3% και το ΑΕΠ της χώρας ανέλθει σε 175 δις ευρώ στο τέλος του 2016, αυτό θα σημαίνει ότι από το 2009 η ελληνική οικονομία θα έχει χάσει σωρευτικά 62,4 δις. ευρώ.

Το χρέος της θα υπερβαίνει τα 320 δις ευρώ και θα είναι – σε απόλυτους αριθμούς – κατά 50% μεγαλύτερο σε σύγκριση με το αντίστοιχο του 2009.

Να αναφέρω ακόμα ότι από το 2009 μέχρι σήμερα, ο δείκτης της αξίας των ακινήτων έχει υποχωρήσει κατά 40%. Και ο δείκτης των μη εξυπηρετούμενων δανείων έχει εκτοξευθεί στο 45,1% από 7,7% το 2009. Σε απόλυτους αριθμούς, τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια υπερβαίνουν συνολικά τα 108 δις. ευρώ.

Τα νούμερα αυτά αποτυπώνονται στην καθημερινότητά μας. Αποτυπώνονται στις δυσκολίες, στα εμπόδια, στον αγώνα και στην απόγνωση που βιώνει, όλο και πιο έντονα, η ελληνική και ειδικά η μικρομεσαία επιχείρηση.

Αναρωτιέται κανείς: μπορούν να πάνε τα πράγματα χειρότερα;

Δυστυχώς, μπορούν. Έχουμε μπροστά μας πολύ δύσκολους μήνες.

- Με αυξημένους φόρους και ασφαλιστικές εισφορές
- Με κατάργηση της ρύθμισης των 100 δόσεων
- Με ασφυκτικές συνθήκες έλλειψης ρευστότητας

Η δεύτερη αξιολόγηση ξεκινά με όλες τις προϋποθέσεις να εξελιχθεί κι αυτή σε σήριαλ.

Η δόση των 2,8 δις ευρώ, που θα κατευθυνόταν στο μεγαλύτερο μέρος της για την αποπληρωμή οφειλών του δημοσίου προς ιδιώτες, καθυστερεί. Και είναι τουλάχιστον αβέβαιο το αν θα εκταμιευθεί μέχρι το τέλος του έτους.

Και, βεβαίως, η όποια υστέρηση στο στόχο για τα δημόσια έσοδα, αλλά και οι παρεκκλίσεις σε σχέση με το που θα φθάσει τελικά η ύφεση φέτος, θα οδηγήσουν σε νέα μέτρα.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, είναι αναμενόμενο να υπάρξει νέο κύμα λουκέτων στην αγορά. Είναι επίσης αναμενόμενο να ενισχυθεί η τάση της μετεγκατάστασης στο εξωτερικό, ως λύση ανάγκης και επιβίωσης για τις επιχειρήσεις.

Η βασική αιτία για το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία συνεχίζει να βουλιάζει στην ύφεση είναι μια: είναι μια δημοσιονομική πολιτική, η οποία στηρίζεται στην υπερφορολόγηση, στοχοποιώντας ειδικότερα τον ιδιωτικό τομέα.

Μια πολιτική που αφαιρεί πόρους από την αγορά και από την κοινωνία, για να συντηρηθεί ένα όλο και πιο αναποτελεσματικό κράτος, το οποίο παρέχει όλο και χαμηλότερης ποιότητας υπηρεσίες στους πολίτες.

Μια πολιτική που όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας, αλλά αντίθετα το οξύνει, διαιωνίζοντας τις συνθήκες ύφεσης.

Η φοροδοτική ικανότητα πολιτών και επιχειρήσεων έχει εξαντληθεί προ πολλού. Τα στοιχεία για την εισπραξιμότητα του ΦΠΑ είναι ενδεικτικά: 18% λιγότερες ήταν οι εισπράξεις σε σχέση με τον οφειλόμενο φόρο το πρώτο εξάμηνο του 2016.

Αλλά και στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, η απόκλιση των εσόδων σε σχέση με το στόχο έφθασε τα πρωτοφανή επίπεδα του 25%.

Στο πρόσφατο Οικονομικό Βαρόμετρο του ΕΒΕΑ, επτά στους δέκα ερωτώμενους δήλωσαν ότι αδυνατούν να εκπληρώσουν τις φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις τους.

Πλέον δεν μιλάμε για φοροδιαφυγή, αλλά για αντικειμενική αδυναμία πληρωμής φόρων.

Αυτό που λέμε εδώ και χρόνια, θα το επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά, μήπως και ακούσει κανείς.

Η Ελλάδα δεν πρόκειται ποτέ να βγει από την ύφεση με αυξήσεις φορολογικών συντελεστών, σε μια διαρκώς συρρικνούμενη βάση.

Εάν αυτή τη θεμελιώδη αλήθεια δεν τη συνειδητοποιήσει, επιτέλους, η πολιτική ηγεσία του τόπου, είμαστε καταδικασμένοι όλοι μαζί να αποτύχουμε.

Για να επανέλθει η ελληνική οικονομία – και το βιοτικό επίπεδο των πολιτών της - στα προ κρίσης επίπεδα, θα χρειαστούν στα επόμενα επενδύσεις τουλάχιστον 100 δις. ευρώ. Το γνωρίζουμε, το λέμε εδώ και καιρό.

Πως θα έρθουν, όμως, αυτά τα κεφάλαια στη χώρα με αυτή τη φορολογία;

Το παράδειγμα της Ιρλανδίας έπρεπε να αποτελεί δίδαγμα.

Η Ιρλανδία, όσο ήταν σε μνημόνιο, δεν δέχθηκε ποτέ να εφαρμόσει μέτρα αύξησης των φορολογικών συντελεστών. Κι αυτό παρ' όλο που οι δανειστές την πίεζαν ασφυκτικά, γιατί – με απλά λόγια – τους χάλαγε την πιάτσα, με τη χαμηλή φορολογία που είχε.

Αυτό που έκαναν οι Ιρλανδοί ήταν να προωθήσουν βαθύτερες διαρθρωτικές αλλαγές και να περιορίσουν τις κρατικές δαπάνες.

Το αποτέλεσμα; Η Ιρλανδία βρίσκεται, βεβαίως, εκτός μνημονίων. Κυρίως, όμως, η οικονομία της έχει επιστρέψει στο δρόμο της ταχύρυθμης ανάπτυξης και με το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της βελτιώνεται σταθερά.

Στην Ελλάδα, φαίνεται ότι δεν καταλαβαίνουμε από τέτοια διδάγματα.

Εδώ, ένας επιχειρηματίας ή επενδυτής καλείται σήμερα να πληρώσει 29% φόρο επιχειρήσεων, 15% φόρο μερισμάτων, 5-10% εισφορά αλληλεγγύης, ΕΝΦΙΑ επιχειρήσεων, υψηλούς φόρους στην ενέργεια και στην τηλεφωνία. Και όλα αυτά, ενώ ο ΦΠΑ έχει φθάσει στο 24%.

Με τα νέα φορολογικά μέτρα και την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, ένας επιχειρηματίας που θέλει να δημιουργήσει ατομική, ομόρρυθμη ή ΙΚΕ – ΕΠΕ – ΑΕ,

υποχρεούται ουσιαστικά να καταβάλλει στο κράτος το 50% έως και 74% των κερδών του.

Ποιος νέος άνθρωπος θα δεχθεί σήμερα να αναλάβει επιχειρηματικό ρίσκο, για να έχει συνεταίρο το κράτος;

Για ποιο λόγο θα αποφασίσει κανείς σήμερα να επενδύσει στην Ελλάδα και όχι σε μια γειτονική χώρα, όπου η συνολική επιβάρυνση δεν ξεπερνά το 27%;

Ποιος, αλήθεια, πιστεύει ότι με αυτές τις προϋποθέσεις θα καταφέρουμε να έχουμε το επενδυτικό σοκ που χρειαζόμαστε, για να επανέλθουμε στην κανονικότητα;

Η Ελλάδα θα μπορέσει να βγει από το τέλμα, μόνο αν αλλάξει πολιτική.

Μετά από όλα όσα ζήσαμε τα τελευταία χρόνια, έχουμε μάθει τουλάχιστον ένα πράγμα: ότι εύκολες και ευχάριστες λύσεις δεν υπάρχουν.

Χρειάζεται Εθνικό Σχέδιο. Χρειάζεται σύνεση, συναίνεση, συνεργασία και δουλειά.

Η ελληνική οικονομία μπορεί να επιστρέψει σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μόνο αν εφαρμοστούν συγκεκριμένα μέτρα και μεταρρυθμίσεις.

Η πρότασή μας, που καταθέσαμε ήδη στον πρωθυπουργό ενόψει της ΔΕΘ, καταγράφει αυτά που πρέπει να γίνουν.

Συγκεκριμένα, ζητούμε:

1. Μείωση φορολογικών συντελεστών:

- *Να καθιερωθεί ενιαίος flat rate συντελεστής φορολογίας εισοδήματος για τις επιχειρήσεις, που δεν θα ξεπερνά το 20%.*
- *Και να μειωθούν σταδιακά οι συντελεστές ΦΠΑ.*

2. Ζητούμε συρρίκνωση του κράτους, βελτίωση της Δημόσιας Διοίκησης και αποτελεσματικότερο έλεγχο στις κρατικές δαπάνες. Αυτό σημαίνει:

- *Εκτεταμένες συγχωνεύσεις και καταργήσεις των 1.500 φορέων του δημοσίου*
- *Σημαίνει σύγχρονα οργανογράμματα, ποσοτικοί και ποιοτικοί στόχοι παραγωγικότητας σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας διοίκησης, συστήματα αξιολόγησης με κίνητρα και μηχανισμούς για την επιβράβευση και την προσέλκυση των αρίστων.*
- *Σημαίνει αναθεώρηση του συστήματος χρηματοδότησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και αναθεώρηση της πρακτικής των δεσμευμένων πόρων υπέρ τρίτων. Στόχος πρέπει να είναι η κατάργησή τους. Όπου υπάρχει πραγματική ανάγκη, αυτή θα πρέπει να καλύπτεται από άμεσες δαπάνες.*
- *Σημαίνει, χορήγηση κοινωνικών επιδομάτων και παροχών, με αυστηρά εισοδηματικά κριτήρια.*

3. Ζητούμε επίσης διεύρυνση της φορολογικής βάσης και αύξηση της εισπραξιμότητας των φόρων. Αυτό σημαίνει:
- *Να υπάρχουν μόνο δύο συντελεστές φορολογίας εισοδήματος, 22% και 33%, για όλα τα είδη εισοδημάτων.*
 - *Να καταργηθεί ο συμπληρωματικός ΕΝΦΙΑ. Να διατηρηθεί μόνο ο κύριος και να μεταφερθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.*
 - *Να καταργηθούν φοροαπαλλαγές και εκπτώσεις.*
 - *Να δοθούν κίνητρα για τη χρήση του πλαστικού χρήματος και της άμεσης ηλεκτρονικής είσπραξης του ΦΠΑ.*
 - *Να συσταθεί επιτέλους Ειδικό Σώμα Δίωξης για την καταπολέμηση του παραεμπορίου.*
4. Ζητούμε να προχωρήσουν και να ολοκληρωθούν επιτέλους οι διαρθρωτικές αλλαγές:
- *Να ολοκληρωθεί η προσαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στα ευρωπαϊκά δεδομένα.*
 - *Να ολοκληρωθεί επιτέλους το Κτηματολόγιο και ο χωροταξικός σχεδιασμός.*
 - *Να απλοποιηθεί και να κωδικοποιηθεί η νομοθεσία.*
 - *Να επιταχυνθεί η διαδικασία απονομής δικαιοσύνης.*
 - *Να προχωρήσει η δημιουργία Βιομηχανικών και Επιχειρηματικών Πάρκων.*
 - *Να διαμορφωθεί μια πραγματικά ανταγωνιστική αγορά ενέργειας.*
 - *Να υπάρξουν αποφασιστικές παρεμβάσεις, στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, για τη μείωση του κόστους της ενέργειας και ειδικά των βιομηχανικών τιμολογίων.*
5. Ζητούμε να στηριχθούν οι εξαγωγές, στην πράξη και όχι στα λόγια. Αυτό σημαίνει:
- *Διάθεση πόρων από τον αναπτυξιακό νόμο και το ΕΣΠΑ, για τη στήριξη επενδύσεων των επιχειρήσεων με εξαγωγικό προσανατολισμό.*
 - *Επέκταση των προγραμμάτων συγχρηματοδότησης και παροχής εγγυήσεων σε επιχειρήσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό.*
 - *Παροχή ειδικών κινήτρων μέσω της φορολογίας, για την άσκηση εξωστρεφούς δραστηριότητας*
 - *Και δημιουργία Αναπτυξιακής Τράπεζας Εξαγωγών - Εισαγωγών, για την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων προχρηματοδότησης εξαγωγών.*

6. Ζητούμε αποκρατικοποιήσεις και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, με επιτάχυνση των δράσεων, αντί για συνεχείς αναβολές και αλληλοαναιρούμενες κυβερνητικές δηλώσεις.
7. Ζητούμε την ταχεία υλοποίηση συγκεκριμένων projects προσέλκυσης επενδύσεων όπως η αξιοποίηση του Ελληνικού, η αξιοποίηση περιφερειακών αεροδρομίων και λιμένων, η κατασκευή αιολικών πάρκων, η δημιουργία εμπορευματικών κέντρων και κόμβων συνδυασμένων μεταφορών, η υλοποίηση μεγάλων ενεργειακών έργων, όπως η κατασκευή Τερματικού Σταθμού Υδροποιημένου Φυσικού Αερίου στη Βόρεια Ελλάδα.
8. Ζητούμε, επιτέλους, λύση στο θέμα της διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Με βιώσιμα σχέδια αναδιάρθρωσης επιχειρήσεων και σεβασμό στο ανταγωνισμό.
9. Ζητούμε, τέλος, να ολοκληρωθεί η εξυγίανση των Τραπεζών, ώστε να ανακτήσουν το ρόλο τους στην οικονομική δραστηριότητα. Οι τράπεζες χρειάζονται διοικήσεις που θα λειτουργούν με προτεραιότητα τη σταθεροποίηση του συστήματος. Με προτεραιότητα το μακροπρόθεσμο συμφέρον του κλάδου και της οικονομίας. Και όχι τη μεγιστοποίηση του κέρδους για funds με ευκαιριακή και βραχυπρόθεσμη επενδυτική παρουσία στη χώρα.

Η ανάπτυξη που αποτελεί ανάγκη επιβίωσης για τη χώρα, δεν είναι αυτόματη διαδικασία.

Δεν θα έρθει από τον ουρανό. Πολύ περισσότερο, δεν θα έρθει με εξαγγελίες και διαβεβαιώσεις, όπως αυτές που ακούγονται κάθε χρόνο από το βήμα της ΔΕΘ. Και που θα ακούσουμε και φέτος...

Τα κεφάλαια που χρειάζεται η ελληνική οικονομία, η ανάσα που χρειάζεται η αγορά, οι θέσεις εργασίας και οι ευκαιρίες που χρειάζεται η ελληνική κοινωνία, δεν θα προκύψουν από κάποιο θαύμα.

Προϋποθέτουν γενναίες αποφάσεις, τολμηρά μέτρα και μεταρρυθμίσεις, που θα υλοποιηθούν με συνέπεια, πέρα από ιδεολογικές παρωπίδες και μικροπολιτικές στρατηγικές.

Η Ελλάδα χρειάζεται εθνικό σχέδιο, σύνεση, συναίνεση και συνεργασία. Εμείς θα είμαστε εδώ, για να συμβάλουμε με τις προτάσεις και τις διεκδικήσεις μας σε αυτή την κατεύθυνση.

Θα συνεχίσουμε να είμαστε εδώ, εκπροσωπώντας με δυνατή και καθαρή φωνή, τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας».